

Brüsszel, 2021.6.8.
C(2021) 4223 final

A BIZOTTSÁG VÉLEMÉNYE

(2021.6.8.)

a 269/2014/EU tanácsi rendelet 2. cikkének (2) bekezdéséről

A BIZOTTSÁG VÉLEMÉNYE

(2021.6.8.)

a 269/2014/EU tanácsi rendelet 2. cikkének (2) bekezdéséről

A VÉLEMÉNY IRÁNTI KÉRELEM

A szerződések öreként az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) figyelemmel kíséri az uniós jog tagállamok általi végrehajtását, melynek során a Bizottságot az Európai Unió Bírósága (EUB) ellenőrzi¹.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 215. cikke alapján elfogadott korlátozó intézkedésekkel összefüggésben a tagállamok nemzeti illetékes hatóságai felkérhetik a Bizottságot, hogy nyilvánítson véleményt a vonatkozó jogi aktusok egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról, vagy adjon iránymutatást azok végrehajtására vonatkozóan. A nemzeti illetékes hatóságok arra is felkérhetik a Bizottságot, hogy nyújtson iránymutatást magának az EUMSZ 215. cikkének az értelmezésére vonatkozóan.

Az egyik nemzeti illetékes hatóságtól két kérelem érkezett, melyekben a Bizottság véleményét kéri a 269/2014/EU tanácsi rendelet² (a továbbiakban: a rendelet) 2. cikke (2) bekezdésében meghatározott pénzügyi intézkedések alkalmazásával kapcsolatban. Mivel e két kérelem ugyanarra a jogi rendelkezésre vonatkozik, a Bizottság azokkal kapcsolatban egyetlen véleményt ad.

HÁTTÉR-INFORMÁCIÓK

A rendelet 2. cikkének (2) bekezdése³ szerint az uniós gazdasági szereplők nem bocsáthatnak rendelkezésre – sem közvetlenül, sem közvetve – semmilyen pénzeszközt vagy gazdasági erőforrást a rendelet I. mellékletben felsorolt személyek részére, illetve javára.

Első kérelem

A rendelet I. mellékletében szereplő, jegyzékbe vett egyik személy egy, jegyzékbe nem vett, nem uniós szervezet (a továbbiakban: „A” szervezet) igazgatótanácsának elnöke. A nemzeti illetékes hatóság szerint és az „A” szervezet alapszabályában meghatározott irányítási szerep értelmében a jegyzékbe vett személy felelős az „A” szervezet igazgatótanácsa munkájának megszervezéséért és annak biztosításáért, hogy az igazgatótanács tagjai sikeresen lássák el feladataikat. Az „A” szervezet viszont egy uniós tagállamban székhellyel rendelkező leányvállalat tulajdonosa (a továbbiakban: az uniós leányvállalat).

A nemzeti illetékes hatóság a következő kérdéseket teszi fel:

¹ A Szerződések alapján kizárólag az Európai Unió Bírósága adhat jogilag kötelező erővel bíró értelmezést az Unió intézményeinek jogi aktusaira vonatkozóan.

² A Tanács 269/2014/EU rendelete (2014. március 17.) az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről (HL L 78., 2014.3.17., 6. o.).

³ A rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint: „Nem bocsátható rendelkezésre – sem közvetlenül, sem közvetve – semmilyen pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás az I. mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek, illetve a velük összefüggésbe hozható természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek részére, illetve javára.”

„1.1. A rendelkezésre bocsátott információk és a nyílt forrásokból származó információk alapján levonható-e az a következtetés, hogy a jegyzékbe vett személy ellenőrzi az „A” szervezetet?

1.2. Ha igen, tiltja-e a rendelet uniós gazdasági szereplő számára azt, hogy kifizetéseket teljesítsen az „A” szervezet ellenőrzése alá tartozó uniós leányvállalatnak az „A” szervezettől származó termékek megvásárlása céljából? Tiltja-e a rendelet uniós bank számára, hogy feldolgozza ezeket a kifizetéseket?”

Második kérelem

A nemzeti illetékes hatóság szerint a rendelet I. mellékletében szereplő, jegyzékbe vett egyik személy ellenőrzést gyakorol egy jegyzékbe nem vett, nem uniós szervezet (a továbbiakban: „B” szervezet) felett. A „B” szervezet által előállított árukat harmadik országokban székhellyel rendelkező vállalatok (a továbbiakban: harmadik országbeli közvetítők) értékesítik uniós gazdasági szereplőknek.

A nemzeti illetékes hatóság a következő kérdéseket teszi fel:

„2.1. Tiltja-e a rendelet, hogy az uniós gazdasági szereplők a jegyzékbe vett személy által ellenőrzött „B” szervezet termékeit értékesítő, harmadik országbeli közvetítőként eljáró nem uniós szervezetek javára teljesítsenek kifizetéseket?

2.2. Tiltja-e a rendelet az uniós bankok számára, hogy az uniós gazdasági szereplők nemzeti számláiról az említett nem uniós szervezetek számláira történő kifizetéseket dolgozzanak fel, amennyiben ezek az ügyletek a jegyzékbe vett személy által ellenőrzött „B” szervezet termékeire kiállított számlákon alapulnak?

2.3. Ha a szóban forgó termékeket egy olyan uniós gazdasági szereplő vásárolta meg egy másik tagállambeli gazdasági szereplőtől, amely azt saját jogán egy másik nem uniós szervezettől szerezte be, ez a rendeletnek a vásárló gazdasági szereplő általi megsértését jelentené-e? Hasonlóképpen, sértené-e a rendeletet az alapul szolgáló ügyletek uniós bank általi feldolgozása?”

JOGI ÉRTÉKELÉS

Első kérelem

1.1. kérdés

A Bizottság korábban számos olyan kritériumot⁴ határozott meg, amelyeket figyelembe kell venni annak megállapításához, hogy egy jogalany egy másik személy vagy szervezet ellenőrzése alá tartozik- e, vagyis, hogy utóbbiak *„képesek-e a szóban forgó másik szervezet magatartása felett meghatározó befolyást gyakorolni, és ténylegesen meg is teszik-e azt.”* E kritériumok a következők:

„a) jog az adott jogi személy vagy szervezet igazgatási, vezetési vagy felügyeleti szervét alkotó tagok többségének kinevezéséhez vagy elmozdításához;

b) valamely jogi személy vagy szervezet összes eszközének vagy azok egy részének használata;

⁴ Gyakran feltett kérdések az EU szíriai korlátozó intézkedéseivel kapcsolatban (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en); a 9. kérdésre adott válasz

c) a jogi személy vagy szervezet pénzügyi kötelezettségeinek egyetemleges megosztása, vagy azokért vállalt kezesség;

d) befolyás a vállalati stratégia, a működési politika, az üzleti tervek, a beruházások, a kapacitás, a finanszírozás biztosítása, az emberi erőforrások és a jogi kérdések tekintetében;

e) a jogi személy vagy szervezet kereskedelmi magatartásának nyomon követésére szolgáló mechanizmusok bevezetése vagy fenntartása;

f) egyéb befolyásra utaló jelek, mint például a közös cím vagy ugyanannak a névnek a használata, amely harmadik felekben olyan benyomást kelt, hogy a két szervezet valójában ugyanazon vállalkozás része.”⁵

A Bizottság véleménye szerint, amennyiben megállapítást nyer, hogy a jegyzékbe vett személy ellenőrzést gyakorol az „A” szervezet felett, feltételezhető, hogy az ellenőrzés kiterjed az utóbbi névleges tulajdonában lévő valamennyi eszközre⁶.

A nemzeti illetékes hatóság rendelkezik hatáskörrel annak tényszerű megállapítására, hogy azok az elemek, amelyeket a jegyzékbe vett személyt az „A” szervezettel összekapcsoló elemekként azonosított, teljesítik-e e kritériumok bármelyikét, vagy más olyan kritériumokat, amelyek bizonyíthatják, hogy a jegyzékbe vett személy ellenőrzést gyakorol az „A” szervezet felett. Ezt a fenti pontosítások fényében kell megállapítani, figyelembe véve a nemzeti illetékes hatóság rendelkezésére álló valamennyi elemet és az ügy sajátos körülményeit. A Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel ahhoz, hogy ezt a ténymegállapítást a nemzeti illetékes hatóságok nevében elvégezze.

1.2. kérdés

A Bizottság ezt a kérdést annak feltételezése mellett vizsgálja, hogy a tényeknek a nemzeti illetékes hatóság által elvégzett értékelése alapján végső soron megállapítható, hogy a jegyzékbe vett személy ellenőrzést gyakorol az „A” szervezet felett.

A rendelet 2. cikkének (2) bekezdése megtiltja valamennyi uniós gazdasági szereplőnek, köztük a bankoknak, hogy jegyzékbe vett személyek részére, illetve javára, közvetlenül vagy közvetve pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat rendelkezésre bocsássanak.

A Bizottság már megállapította, hogy a pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak egy olyan, jegyzékbe nem vett szervezet részére történő rendelkezésre bocsátása, amely jegyzékbe vett személy, szervezet vagy szerv tulajdonában van vagy ellenőrzése alá tartozik, azt jelenti, hogy a pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat közvetve ez utóbbiak rendelkezésére bocsátják⁷. Ennek alapján „amennyiben megfelelő átvilágítás során a tulajdonlás vagy a kontroll megállapításra kerül, a pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak a jegyzékbe vett személyek vagy szervezetek tulajdonában lévő vagy kontrollja alatt álló, jegyzékbe nem vett jogi személyek vagy szervezetek részére történő rendelkezésre bocsátását elméletileg úgy kell tekinteni, hogy azokat közvetve a jegyzékbe vett személy vagy szervezet rendelkezésére

⁵ Ezek a kritériumok, jóllehet nem azonosak, lényegüket tekintve a legjobb uniós gyakorlatok 63. pontjában meghatározottakat tükrözik. A korlátozó intézkedések hatékony végrehajtására vonatkozó legjobb uniós gyakorlatok (dokumentumszám: 8519/18) (<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8519-2018-INIT/hu/pdf>).

⁶ A Bizottság véleménye (2020. június 19.) a 269/2014/EU tanácsi rendelet 2. cikkéről (C(2020) 4117 final).

⁷ Gyakran feltett kérdések az EU szíriai korlátozó intézkedéseivel kapcsolatban (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en). Lásd még a Bizottság 2020. június 19-i véleményét a 269/2014/EU tanácsi rendelet 2. cikkéről (C(2020) 4117 final).

bocsátották, kivéve, ha kockázatalapú megközelítés alkalmazásával és az összes releváns körülmény – többek között az alábbi kritériumok – figyelembevételével eseti alapon megalapozottan megállapítható, hogy az érintett pénzeszközöket és gazdasági erőforrásokat nem a jegyzékbe vett személy vagy szervezet fogja használni, illetve azokat nem fogják az ő hasznára fordítani.”⁸

Mivel általában az anyavállalatok ellenőrzést és irányítást gyakorolnak a leányvállalataik tevékenységei felett, a Bizottság véleménye szerint, miután megállapítást nyert, hogy a jegyzékbe vett személy ellenőrzést gyakorol a jegyzékbe nem vett szervezet felett, feltételezhető, hogy az ellenőrzés kiterjed a jegyzékbe nem vett szervezet leányvállalataira és eszközeire is. Ezt a vélelmet az uniós leányvállalat eseti alapon megcáfolhatja, ha bizonyítani tudja, hogy eszközeinek egy része vagy egésze felett az anyavállalat nem gyakorol ellenőrzést, illetve ez utóbbit valójában nem a jegyzékbe vett személy ellenőrzi.⁹

Ebből következik, hogy a pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak az ilyen leányvállalat rendelkezésére bocsátása azzal a következménnyel járna, hogy azokat közvetve a jegyzékbe vett személy rendelkezésére bocsátanák, kivéve, ha kockázatalapú megközelítés alkalmazásával és az összes releváns körülmény figyelembevételével eseti alapon megalapozottan megállapítható, hogy az érintett pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat nem a jegyzékbe vett személy fogja felhasználni, illetve azokat nem fogják az ő hasznára fordítani.

A tények értékelését követően úgy tűnik, hogy a nemzeti illetékes hatóság arra a következtetésre jutott, hogy ebben a konkrét esetben az uniós leányvállalat az „A” szervezet ellenőrzése alá tartozik, amelyet viszont a jegyzékbe vett személy ellenőrzi.

Az ilyen leányvállalatok bejegyzésének helye, és különösen az, hogy valamely tagállamban vagy harmadik országban vannak-e bejegyezve, nincs hatással erre az értékelésre, hacsak a korlátozó intézkedéseket megállapító uniós jogi aktusok nem határoznak meg erre vonatkozó kifejezett rendelkezést. Ebben az esetben nem ez a helyzet.

A rendelet megsértésének elkerülése érdekében valamennyi uniós gazdasági szereplőnek – köztük a bankoknak is – be kell vezetniük az előírt átvilágítási eljárásokat, és el kell végezniük a megfelelő ellenőrzéseket. Ezek az eljárások magukban foglalhatják az átvilágítást, a kockázatértékelést, a többszintű átvilágítást és a folyamatos nyomon követést.

A Bizottság véleménye szerint az ilyen átutalásokért elsődlegesen az az uniós gazdasági szereplő felelős, amely szerződéses jogviszonyba lépett a jegyzékbe vett személy ellenőrzése alá tartozó uniós leányvállalattal, és amely kezdeményezi a kapcsolódó átutalást. Ugyanakkor minden uniós gazdasági szereplőnek teljesítenie kell az uniós korlátozó intézkedésekből eredő kötelezettségeit, és el kell végeznie a megfelelő ellenőrzéseket, az előző bekezdésekben foglaltak szerint. Következésképpen az uniós bankoknak átvilágítási mechanizmusokat kell alkalmazniuk annak biztosítása érdekében, hogy az alapul szolgáló ügylethez kapcsolódó kifizetés feldolgozása ne eredményezze pénzeszközök közvetett rendelkezésre bocsátását valamely jegyzékbe vett személy számára. A szóban forgó uniós bank által, hogy nem tesz eleget e kötelezettségnek, sértheti a rendelet 2. cikkének (2) bekezdését. Továbbá, a rendelet 8. cikke¹⁰ értelmében az uniós banknak haladéktalanul tájékoztatnia kell a nemzeti illetékes hatóságot és a Bizottságot.

⁸ A 9. kérdésre adott válasz; lásd még a bevált uniós gyakorlatok 66. pontját.

⁹ A Bizottság véleménye (2020. június 19.) a 269/2014/EU tanácsi rendelet 2. cikkéről (C(2020) 4117 final).

¹⁰ A 269/2014/EU tanácsi rendelet 8. cikke szerint „(...) a természetes és jogi személyek, szervezetek és szervek: a) az állandó lakóhelyük vagy székhelyük szerinti tagállamok illetékes hatóságai részére

A rendelet 9. cikke kimondja továbbá valamennyi uniós gazdasági szereplőre – többek között a bankokra – vonatkozóan, hogy „*tilos tudatosan és szándékosan részt venni olyan tevékenységben, amelynek közvetlen vagy közvetett célja vagy hatása a 2. cikkben említett intézkedések megkerülése*”.

A fent említettek nem érintik a rendelet 10. cikkének (2) bekezdését, amely kimondja, hogy az uniós gazdasági szereplők által „*végrehajtott intézkedések semmilyen formában nem vonják maguk után e természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek felelősségét, amennyiben azok nem tudták vagy nem volt észszerű okuk feltételezni, hogy intézkedésükkel megsértik az e rendeletben foglalt intézkedéseket*”, ideértve a 2. cikk (2) bekezdésében foglaltakat is.

Ezért a Bizottság véleménye szerint az „A” szervezet ellenőrzése alá tartozó uniós leányvállalatnak történő kifizetések azt jelentik, hogy pénzeszközöket bocsátottak az előbbi rendelkezésére. Amennyiben az „A” szervezet a jegyzékbe vett személy ellenőrzése alá tartozik, a kifizetések úgy tekinthetők, hogy azokat a jegyzékbe vett személy számára közvetve rendelkezésre bocsátották. Az ilyen kifizetések ezért tilosak, hacsak azokat a nemzeti illetékes hatóság a rendeletben előírt eltérések valamelyike alapján nem engedélyezi, vagy ha kockázatalapú megközelítés alkalmazásával és az összes releváns körülmény figyelembevételével eseti alapon megalapozottan megállapítható, hogy a pénzeszközöket nem a jegyzékbe vett személy fogja használni, illetve azokat nem fogják az ő hasznára fordítani. Az uniós bankoknak megfelelő átvilágítási eljárásokat kell alkalmazniuk annak elkerülése érdekében, hogy egy jegyzékbe nem vett szervezet részére teljesített kifizetés a pénzeszközöknek valamely jegyzékbe vett személy részére történő, közvetett rendelkezésre bocsátását eredményezze.

Második kérelem

2.1. kérdés

A Bizottság ezt a kérdést és a következő kérdéseket annak feltételezése mellett vizsgálja, hogy a tényeknek a nemzeti illetékes hatóság által elvégzett értékelése alapján végső soron megállapítható, hogy a jegyzékbe vett személy ellenőrzést gyakorol a „B” szervezet felett.

A rendelet 2. cikkének (2) bekezdése megtiltja valamennyi uniós gazdasági szereplőnek, köztük a bankoknak, hogy jegyzékbe vett személyek részére, illetve javára, közvetlenül vagy közvetve pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat rendelkezésre bocsássanak.

Az 1.2. kérdésre adott válasz szerint a Bizottság már megállapította, hogy a pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak egy olyan, jegyzékbe nem vett személynek történő rendelkezésre bocsátása, amely jegyzékbe vett személy, szervezet vagy szerv tulajdonában van vagy ellenőrzése alá tartozik, azt jelenti, hogy a pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat közvetve ez utóbbiak rendelkezésére bocsátják¹¹.

A szóban forgó esetben az uniós gazdasági szereplő az árukat jegyzékbe nem vett harmadik országbeli közvetítőtől szerezte be. Abból kell kiindulni, hogy az utóbbi i. a „B” szervezetnek kifizetést teljesített vagy fog teljesíteni, vagy ii. a szóban forgó árukért cserébe valamilyen formában ellenszolgáltatást nyújtott vagy fog nyújtani a szervezetnek. Következésképpen

haladéktalanul megadnak minden olyan információt, amely elősegítheti e rendelet betartását, (...) és ezt az információt közvetlenül vagy a tagállamok útján továbbítják a Bizottságnak.”

¹¹ Gyakran feltett kérdések az EU szíriai korlátozó intézkedéseivel kapcsolatban (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en). Lásd még a Bizottság 2020. június 19-i véleményét a 269/2014/EU tanácsi rendelet 2. cikkéről (C(2020) 4117 final).

minden olyan uniós gazdasági szereplő, aki a termékeket a harmadik országbeli közvetítőtől szerzi be és annak részére kifizetést teljesít, vagy bármilyen más ellenszolgáltatást ajánl fel, közvetve lehetővé teszi a pénzeszközök és/vagy gazdasági erőforrások „B” szervezethez való továbbítását. **Az 1.1. kérdésre adott válaszban megállapítottak szerint, amennyiben a „B” szervezet jegyzékbe vett személy ellenőrzése alá tartozik, a kapcsolódó ügylet végső soron azt jelenti, hogy a pénzeszközöket és/vagy gazdasági erőforrásokat a jegyzékbe vett személy részére közvetve rendelkezésre bocsátják.**

Bármely más következtetés azt vonná maga után, hogy a rendelet 2. cikkének (2) bekezdését meg lehetne kerülni olyan fedőcégek létrehozásával, akár a tagállamokban, akár harmadik országokban, amelyeken keresztül a pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások közvetve a jegyzékbe vett személyekhez vagy szervezetekhez továbbíthatók az utóbbiak által ellenőrzött szervezeten keresztül.

Annak megállapítása során, hogy a kifizetések azt jelentik-e, hogy – mint ebben az esetben is – pénzeszközöket és/vagy gazdasági erőforrásokat valamely jegyzékbe vett személy számára közvetve rendelkezésre bocsátottak, az uniós gazdasági szereplőknek értékelniük kell a rendelkezésükre álló valamennyi ténybeli elemet. Ilyen elemek lehetnek többek között a következők: számos közvetítő beavatkozása a gyártótól a végfelhasználóig vezető láncba, az áruk származási országa és a közvetítő vállalat helye szerinti ország közötti eltérés, az áruknak ilyen harmadik országból az EU-ba történő szállítása, valamint olyan uniós korlátozó intézkedések létezése, amelyek mindkét országban jelentős számú természetes vagy jogi személyt érintenek.

A rendelet 9. cikke kimondja továbbá valamennyi uniós gazdasági szereplőre – többek között a bankokra – vonatkozóan, hogy *„tilos tudatosan és szándékosan részt venni olyan tevékenységben, amelynek közvetlen vagy közvetett célja vagy hatása a 2. cikkben említett intézkedések megkerülése”*.

A fent említettek nem érintik a rendelet 10. cikkének (2) bekezdését, amely kimondja, hogy az uniós gazdasági szereplők által *„végrehajtott intézkedések semmilyen formában nem vonják maguk után e természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek felelősségét, amennyiben azok nem tudták vagy nem volt észszerű okuk feltételezni, hogy intézkedésükkel megsértik az e rendeletben foglalt intézkedéseket”*, ideértve a rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében foglaltakat is.

Ezért a Bizottság véleménye szerint a harmadik országbeli közvetítők számára a „B” szervezettől származó termékekért történő kifizetések úgy tekinthetők, hogy a pénzeszközöket a jegyzékbe vett személy részére közvetve rendelkezésre bocsátják, tekintettel arra, hogy i. a harmadik országbeli közvetítők ellenszolgáltatást nyújtottak a „B” szervezetnek az árukért cserébe, és ii. a szervezet a jegyzékbe vett személy ellenőrzése alá tartozik, ezért feltételezhető, hogy a pénzeszközöket és gazdasági erőforrásokat ez utóbbihoz továbbítják vagy azokat az ő hasznára fordítják. Az ilyen kifizetések ezért tilosak, hacsak azokat a nemzeti illetékes hatóság a rendeletben előírt eltérések valamelyike alapján nem engedélyezi, vagy ha kockázatalapú megközelítés alkalmazásával és az összes releváns körülmény figyelembevételével eseti alapon megalapozottan megállapítható, hogy a pénzeszközöket nem a jegyzékbe vett személy fogja használni, illetve azokat nem fogják az ő hasznára fordítani.

2.2. kérdés

Az első kérelem 1.2. kérdésére adott válasz szerint az uniós bankok kötelesek átvilágítási eljárásokat lefolytatni, és ellenőrizni, hogy az általuk feldolgozott ügyletek azt jelentik-e, hogy jegyzékbe vett személyek vagy szervezetek részére, illetve javára pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat közvetlenül vagy közvetve rendelkezésre bocsátanak. Amennyiben

egy uniós banknak tudomása van arról, vagy megalapozottan feltételezi, hogy az általa feldolgozott ügylet azt jelentené, hogy jegyzékbe vett személy számára vagy javára pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat közvetlenül vagy közvetve rendelkezésre bocsátanak, tartózkodnia kell az ügylet feldolgozásától, be kell fagyasztania az összeget és haladéktalanul értesítenie kell a nemzeti illetékes hatóságot és a Bizottságot, hogy ne sértse meg a rendelet 2. cikkének (2) bekezdését és 8. cikkét¹².

A rendelet 9. cikke kimondja továbbá valamennyi uniós gazdasági szereplőre – többek között a bankokra – vonatkozóan, hogy *„tilos tudatosan és szándékosan részt venni olyan tevékenységben, amelynek közvetlen vagy közvetett célja vagy hatása a 2. cikkben említett intézkedések megkerülése”*.

Ez nem érinti a rendelet 10. cikkének (2) bekezdését, amely kimondja, hogy az uniós gazdasági szereplők által *„végrehajtott intézkedések semmilyen formában nem vonják maguk után e természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek felelősségét, amennyiben azok nem tudták vagy nem volt észszerű okuk feltételezni, hogy intézkedésükkel megsértik az e rendeletben foglalt intézkedéseket”*, ideértve a rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében foglaltakat is.

2.3. kérdés

A rendelet 2. cikkének (2) bekezdése és 9. cikke semmilyen módon nem utal a pénzeszközöket fogadó fél székhelyére. Ezért minden uniós gazdasági szereplőnek – köztük a bankoknak – tilos bármilyen szervezet részére, annak székhelyétől függetlenül, kifizetéseket teljesítenie, ha ez azt vonná maga után, hogy jegyzékbe vett személy részére, illetve javára pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat közvetlenül vagy közvetve rendelkezésre bocsátanak.

Ez nem érinti a rendelet 10. cikkének (2) bekezdését.

KÖVETKEZTETÉSEK

A fentiek fényében a Bizottság véleménye a következő:

- (1) A nemzeti illetékes hatóság hatáskörébe tartozik a rendelkezésére álló valamennyi elem és az ügy sajátos körülményei figyelembevételével annak megállapítása, hogy a jegyzékbe vett személy ellenőrzést gyakorol-e az „A” szervezet vagy a „B” szervezet felett.

Amennyiben megállapítást nyer, hogy az „A” szervezet felett a jegyzékbe vett személy ellenőrzést gyakorol:

- (2) Az „A” szervezet ellenőrzése alá tartozó uniós leányvállalat részére történő kifizetések azt jelentik, hogy pénzeszközöket bocsátanak az előbbi szervezet rendelkezésére; és amennyiben az „A” szervezet a jegyzékbe vett személy ellenőrzése alá tartozik, a kifizetések úgy tekinthetők, hogy azokat a jegyzékbe vett személyek részére, illetve javára közvetve rendelkezésre bocsátották.

Amennyiben megállapítást nyer, hogy a „B” szervezet felett a jegyzékbe vett személy ellenőrzést gyakorol:

¹² A 269/2014/EU tanácsi rendelet 8. cikke szerint *„(...) a természetes és jogi személyek, szervezetek és szervek: a) az állandó lakóhelyük vagy székhelyük szerinti tagállamok illetékes hatóságai részére haladéktalanul megadnak minden olyan információt, amely elősegítheti e rendelet betartását, (...), és ezt az információt közvetlenül vagy a tagállamok útján továbbítják a Bizottságnak.”*

- (3) A harmadik országbeli közvetítők számára a „B” szervezettől származó termékekért cserébe történő kifizetések úgy tekinthetők, hogy a pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat a jegyzékbe vett személy részére közvetve rendelkezésre bocsátják.

Mindkét esetben:

- (4) Az uniós bankoknak megfelelő átvilágítási eljárásokat kell alkalmazniuk annak elkerülése érdekében, hogy az „A” szervezet vagy a „B” szervezet részére teljesített kifizetés a pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak valamely jegyzékbe vett személy részére, illetve javára történő közvetett rendelkezésre bocsátását eredményezze.
- (5) Minden uniós gazdasági szereplőnek – köztük a bankoknak – tilos bármilyen szervezet részére, annak székhelyétől függetlenül, kifizetéseket teljesítenie, ha ez azt vonná maga után, hogy jegyzékbe vett személy részére, illetve javára pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat közvetlenül vagy közvetve rendelkezésre bocsátanak.

Kelt Brüsszelben, -án/-én. 2021.6.8.

*a Bizottság részéről
Mairead McGUINNESS
a Bizottság tagja*

